

стѣню Рѣл'скоу ю) прѣзь 1469 г., ублажава рилскитѣ български земи, задѣто сж се удостоили пакѣ да се осветятѣ отѣ тѣлото на светеца: ꙗко да и западнаа пакы страны бѣлгарскыѣ тѣго ꙗчкѣтѣа пришкѣтѣемъ ѿгдѣ ѿстѣт се (Рилски панегирикѣ отѣ 1479 г., л. 265).

1546—1549 г.

№ 48.

Халкидика.

Прѣзь год. 1546—1549 пжтувалъ изѣ земитѣ на Турция френецьтѣ Пйерѣ Белонѣ. Въ 1553 г. излѣзълъ напечатанъ неговиятъ пжтопись: *Pierre Belon, Observations de plusieurs singularitez et choses mémorables, trouvées en Grèce, Asie etc. Paris 1553.* Той посѣтилъ и металоработилницитѣ въ Сидерокапса на Халкидическия полуостровъ. Населението и работницитѣ, които работѣли въ рудницитѣ, били отѣ разни народности, прѣдимно бѣлгари. Белонѣ за това казва: „Ония, що работятѣ въ рудницитѣ на Скидерокапса, сж събрани отѣ разни народности и говорятѣ различни езици, като славѣнски, бѣлгарски, грѣцки, турски, албански... Рударитѣ, които сега работятѣ, сж главно отѣ бѣлгарска народность“ (*Ceux qui habitent aux mineres de Siderocapsa, sont gents ramassez et usent de langage different, comme esclavon, Bulgare, Grec, Turc, Albanais... Les ouvriers metallaires qui y besognent maintenant, sont pour la plus part de nation Bulgare. — Belon, Observations etc., p. 45—45^v*).

1557—1766 г.

№ 49.

Сѣверна Македония.

Прѣзь 1557 г. се възобнови сръбската Печска патриаршия съ помощта на потурнака бошнякъ и великъ везиръ Мехмедъ Сокологлу, който издѣйствува и султански бератѣ за утвърждение на брата си Макария за патриархъ. Благодарение на турската власть, въ обсега на сръбската патриаршия биде включена цѣла сѣверна Македония. Това трая двѣ столѣтия, отѣ 1557 г. до 1766, когато Печската патриаршия бѣ присѣдинена къмъ грѣцкия цариградски прѣстолъ. Прѣзь всичкото туй врѣме сръбската духовна власть признаваше, че началствува не само на сѣрбитѣ, но и надѣ бѣлгаритѣ въ сѣ-